

висота и въ 1855—56 год. имало пети класъ*). Иларионъ стоялъ на квартира въ Търново и си ходѣлъ празниченъ день въ село.

Въ Търново той попадналъ въ съвсемъ нова срѣда — средъ буйни младежи, надъхани съ български националистиченъ духъ отъ собственитѣ имъ учители. За ученическитѣ години на Илариона въ Търново имаме следнитѣ кжси сведения: Ф Симидовъ въ „Бележки за дяконъ Левски“**) пише: „Бѣхъ ученикъ, седемнайсетъ годишенъ, въ класическото училище въ родния си градъ В. Търново. Съученици бѣхме въ пети класъ 12 души, между които мои интимни другари бѣха: Мих. Сарафовъ, Стеф. Стамболовъ, Иванъ Пановъ, Иванъ Семерджиевъ, *Иларионъ Драгостиновъ*, Петъръ Станчевъ, Хр. Минчевъ, Хр. Доневъ и Тодоръ Л. Лефтеровъ (убити въ Дръновския манастиръ) и др.

Въ списание „Поборникъ-опълченецъ“ е напечатана отъ неизвестенъ авторъ кжса биография на Иларионъ Драгостиновъ, за жалостъ недовършена. Биографията е, очевидно, писана отъ нѣкой съученикъ на Илариона (навѣрно сжщия Ф. Симидовъ), редакторъ на списанието.***) Въ нея авторътъ казва: „Иларионъ бѣше нашъ съученикъ въ Търновското петокласно училище презъ 1867—68 год. Тамъ той бѣше единъ отъ най-прилежитѣ ученици, съ миренъ и кроткъ характеръ, срамежливъ като момиче. Никой не би повѣрвалъ, че отъ него ще излѣзе бунтовникъ. По тѣлосложение бѣше деликатенъ. Още въ Търново той бѣше силенъ по френски и турски езици, а знаеше и гръцки. Отъ

*) Х. Иванъ Доросиевъ. „Материали за изучване на учебното дѣло въ България“, т. I. 1925 год.

**) Списание „Българска мисль“ год. 10 (1935 год.) кн. 3.

***) Гл. „Поборникъ опълченецъ“, ч. 1, 1898 г.), кн. 7—8—9, стр. 37. Придружена е съ портретъ на Илариона въ, цѣль рѣстъ съ възстаническа униформа.